

streges det her med det nye navn, at der er tale om statens kunstråd.

For det andet gennemføres en bestemmelse om, at der fremover udpeges en fælles formand for Kunstrådets to billedkunstudvalg. Udnævnelsen af en fælles formand skal sikre en bedre koordinering af udvalgenes arbejde og uddelinger, hvilket der er gode erfaringer med, bl.a. i Statens Kunstfonds to billedkunstudvalg.

For det tredje afskaffes de karensregler, der i dag er for repræsentantskaberne. Det vil fremover være muligt at sidde i repræsentantskaberne i op til to perioder, ligesom det bliver muligt at sidde i både Statens Kunstråds repræsentantskab og Statens Kunstfonds repræsentantskab samtidig. Det vil uden tvivl være givtigt for udvalgene at have mulighed for at rekruttere personer med erfaringer fra en tidligere periode.

Herudover foreslås det med lovforslaget, at repræsentantskabets fremtidige funktion primært skal være at udpege medlemmer til Statens Kunstråd og dets udvalg og ikke i så høj grad som tidligere følge Kunstrådets virksomhed. Fremover vil det være Statens Kunstråd selv, der fremsender regnskaber til kulturministeren, og denne ændring foretages for at understrege, at Statens Kunstråd har ansvaret for egne regnskaber, hvilket jo også synes rimeligt nok.

Endelig pålægger dette lovforslag repræsentantskaberne at afholde et årligt seminar for at diskutere kunstens rolle i samfundet. Dette seminar skal skabe bedre rammer for, at de kunstfaglige organisationer kan mødes med de folkevalgte politikere, lidt på samme måde som vi kender det på uddannelsesområdet, hvor man har de berømte Sorømøder. Dette initiativ bakes op fra både fagligt og politisk hold.

På baggrund af denne gennemgang af åbenlyse fordele kan jeg hermed meddele, at Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Jeg ser ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi fortsætter i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Mogens Jensen fra Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Kulturministeren siger jo selv i sin fremsættelse af lovforslaget her, at der er tale om absolut mindre justeringer af lov om Kunstrådet og lov om Statens Kunstfond. Der er tale om justeringer, som vi alle er enige om ifølge den politiske afta-

le, som faktisk alle Folketingets partier indgik den 28. november sidste år.

Som den tidligere ordfører var inde på, var vi enige om, at Kunstrådet sammen med Statens Kunstfond nu skal arrangere et bredt kulturpolitisk seminar – en slags kunsten og kulturens Sorømøde eller Herringmøde, som nogle af os jo har valgt at kalde det – der giver mulighed for, at kunstnere, kulturinstitutioner og -organisationer, udvalg, råd og kulturpolitikere kan mødes til en årlig dialog om kulturpolitik og kunstens rolle i samfundet – fint.

Vi var også enige om at afskaffe karensreglerne, for så vidt angår Kunstrådets og Statens Kunstfonds repræsentantskaber, ligesom vi var enige om at bevare det internationale billedkunstudvalg, som ellers var foreslået nedlagt, dog sådan at der nu er en fælles formand for dette udvalg og fagudvalget for billedkunst. Endelig var vi enige om at ændre rådets navn til Statens Kunstråd – alt sammen meget fint.

Jeg synes dog, der er grund til at sige her i dag, at vi Socialdemokrater og også andre partier havde ønsket en langt mere ambitiøs aftale på kunsten og kunstnernes vegne. Det er en stor skuffelse, at hverken aftalen eller lovforslaget kunne ledsages af et økonomisk løft i form af frie midler til Kunstrådet og fagudvalgene, som i den grad mangler ressourcer til stor skade for de mange kunstnere, kulturinstitutioner, kulturprojekter og ikke mindst vækstlag, som er under økonomisk pres i øjeblikket og er meget, meget afhængige af Kunstrådets bevillinger. Det gælder rytmiske spillesteder, musikensembler, teatre og udstillingssteder, som alle har kunnet læse om i medierne de seneste mange måneder, ligesom vi også har haft mange i deputation i Folketingets Kulturudvalg. Men det ville ministeren ikke. I stedet indgik ministeren en snæver finanslovaftale med Dansk Folkeparti, som ikke giver en eneste ekstra krone til Kunstrådets virksomhed, og det er beklageligt.

Socialdemokraterne havde også gerne set, at fagudvalgenes autonomi var blevet styrket med lovforslaget, at der var blevet etableret et tværgående fagudvalg til tværgående projekter, og at der var blevet sikret en mere formel opdeling af Kunststyrelsens sekretariat, så der havde været mere armslængde i betjeningen af Kunstrådet og af ministeren. Det er også beklageligt, at vi ikke i aftalen kunne få regeringen til at tage problemerne på det kunstneriske arbejdsmarked og dermed kunstnernes økonomiske forhold alvorligt.